

zijn misschien een twintigtal buitenlanders werkzaam in den handel, v.n.l. uit Duitschland, o.a. Pinkhoffs, koopman in manufacturen op de Blaak, en enkele uit Frankrijk en Engeland. In de andere bedrijven vindt men niet veel meer buitenlanders. Immigratie uit Oost-Europa komt zeer sporadisch voor, ik teekende aan o.a. een koopman in brillen en een kinderbewaarder uit Polen en dan nog een merkwaardige figuur, een oefenaar in de godgeleerdheid, Abraham Hijman Mironje uit Rusland, die vrouw en kinderen daar achter had gelaten om zijn geloofsgenooten hier te lande tot een krachtig religieus leven aan te manen.

De Katholieken en de Protestanten, die resp. $29\frac{1}{2}\%$ en 67% van het totale aantal zielen tot de hunnen mochten rekenen, teekenden zich ten opzichte van elkaar lang niet als zulke scherp gescheiden groepen af. Dit blijkt al terstond uit het groote aantal gemengde huwelijken, stellig tegen de duizend. Meestal werden de kinderen dan allen in hetzelfde geloof opgevoed, hetzij in dat van den vader, hetzij in dat van de moeder. In $43\frac{1}{2}\%$ van de gevallen werden de kinderen protestant, in $56\frac{1}{2}\%$ van de gevallen katholiek; een niet onbeteekenende winst dus voor de katholieken, vooral als men de toen nog zoo machtige positie van de protestantsche kerkgenootschappen in aanmerking neemt. Een enkele maal werd ook deze oplossing gevonden, dat de meisjes in het geloof van de moeder, de jongens in dat van den vader werden opgevoed.

Men kan in dezen tijd spreken van één specifiek katholiek beroep. Aan den buitenkant van de stad, langs de singels en langs sommige lanen, lagen toen nog de open velden, waar de Rotterdamsche huisvrouwen, die in de binnenstad geen ruimte hadden om hun wasch aan de inwerking van zon en licht bloot te stellen, hun goed te bleeken gaven. Het uitspreiden, besprenkelen en ophalen van al dat waschgoed gaf aan vele handen werk: groote bleekerijen hadden een tien à veertien menschen personeel in dienst; eenige bleekersknechten en verder bleekersmeiden. Nu is het merkwaardig, dat zoowel de bleekers als hun personeel uitsluitend katholiek en bijna altijd van buiten ingekomen zijn.

Volgens de volkstellingsregisters waren er toen op de